

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

רת"ק 16-07-20801 בורגר "black bar'n' burger נ' דיאמנט

בפני כבוד השופטת יעל רז-לוי

המבקשת "בלאק בר אנד בורגר" black bar 'n' burger

נגד

המשיב עידו דיאמנט

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט לתביעות קטנות בבאר שבע מפי כב' השופטת
העמיתה דרורה בית אור בת"ק 14-09-62128 מיום 22.6.2016

החלטה

1. המשיב תבע את המבקשת בבית המשפט לתביעות קטנות בגין משלוח דברי פרסומת ללא הסכמתו ובניגוד לסעיף 30א לחוק התקשורת(בזק ושידורים)התשמ"ב-1982(להלן: "חוק הספאם").
2. המשיב תבע 1,000 ₪ בגין כל הודעת טקסט ובסך הכל 15,000 ₪. המשיב טען, כי קיבל מהמבקשת 15 מסרונים המכילים דברי פרסומת החל מיום 14.11.2013 ועד ליום 31.8.2014. לטענת המשיב ביום 31.8.2014 התקשר לסניף הנתבעת וביקש לקבל את מספר העסק לצורך הגשת התביעה. לאחר שמנהל הסניף שמע זאת והבין את מטרת השיחה, הוא הבטיח להסיר את המשיב מרשימת התפוצה. חרף הבטחתו של מנהל הסניף, ביום 28.9.2014 קיבל המשיב הודעה נוספת מאת המבקשת. המשיב התקשר בשנית אל הסניף כדי לקבל את פרטי העסק והחברה ואלו ניתנו לו, ורק לאחר מכן פסק משלוח דברי הפרסומת.
3. המבקשת טענה להגנתה, כי המשיב הוא זה שהשאיר את פרטיו האישיים בסניף המבקשת (מספר טלפון וכתובת דואר אלקטרוני) כאשר ביקש להצטרף כחבר מועדון ביום 11.11.2013. מכאן שהוא מסר את הפרטים כדי לקבל דברי פרסומת. עוד נטען, כי המשיב פעל בחוסר תום לב בכך שצירף הודעות שקיבל מהמבקשת בשנת 2013, דבר המעיד כי הודעות אלו נשמרו על ידו כדי להתעשר על חשבון המבקשת. עוד נטען, כי המשיב הוסר מרשימת התפוצה עוד לפני קבלת כתב התביעה, זאת נוכח בקשתו של לעשות כן.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

רת"ק 16-07-20801 בורגר "black bar'n" נ' דיאמנט

4. בית המשפט קמא פסק, כי המשיב הוכיח שלא הסכים בכתב ובמפורש לקבל דברי פרסומת מאת המבקשת, וכי אין די בכך שהוא הצטרף כחבר מועדון כדי להוות הסכמה לקבלת דברי פרסומת. עוד צוין, כי המשיב פנה אל המבקשת וביקש להפסיק את שליחת דברי הפרסומת ולא נענה. נוכח האמור פסק בית המשפט, כי המבקשת תשלם למשיב 6,000 ₪ כפיצוי בגין משלוח דברי הפרסומת ובנוסף 500 ₪ הוצאות משפט.

על פסק דין זה הוגשה בקשת רשות הערעור שבפני.

5. בבקשת רשות הערעור טענה המבקשת, כי שליחת המסרונים נעשתה בהסכמתו של המשיב שכן לשם מה מסר את פרטיו אם לא לשם קבלת דברי פרסומת; כי מטרתו של המשיב היא להתעשר על חשבון המבקשת שכן הוא תבע אודות מסרונים שנשלחו בשנת 2013 כאשר הוא ביקש את הסרתו מרשימת התפוצה אך בספטמבר 014; כי המשיב ביקש את ההסרה רק לאחר שנשלחו אליו 14 הודעות, וכי לאחר שהמשיב ביקש את הסרתו מרשימת התפוצה הוא אכן הוסר; וכי על כן ההסרה בוצעה בעקבות בקשתו ולא בשל הגשת התביעה.

דיון והכרעה

6. המדובר בבקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית משפט לתביעות קטנות.

כבר נפסק לא אחת כי לפסק דינו של בית המשפט לתביעות קטנות הינו בעל משקל משמעותי. על כן קבע המחוקק, כי ערעור על פסק דינו של בית המשפט לתביעות קטנות **יהיה ברשות וינתן אך במשורה** (סעיף 64 לחוק בתי המשפט), וזאת לאור תכליתו של בית המשפט לתביעות קטנות שהדיון בו אמור להסתיים ביעילות ובזריזות וכאשר ישנה חשיבות רבה לסופיות הדיון בערכאה זאת [רע"א 2095/15 **אולמי נפטון בת ים בע"מ נ' אילנה משיח** (פורסם בנבו) [20.05.2015]]. וראה גם רע"א 1868/16 **ישי רז נ' עופר האפרתי** (19.6.2016).

בחנתי את טענות המבקשת ובאתי לכלל מסקנה, כי אין בטענותיה כדי להצדיק חריגה מכלל זה ועל כן דין בקשת רשות הערעור להידחות, כאשר לא סברתי כי יש לבקש את תגובת המשיב, זאת בהתאם לסמכותי לפי תקנה 406(א) לתקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד-1984.

7. סעיף 30א לחוק הספאם נחקק במטרה להילחם בתופעה המטרידה של שליחת דברי פרסומת. תופעה אשר הפכה למטרד משמעותי בעולם המודרני והטכנולוגי:

"סעיף 30א בנוסחו דהאידינא נחקק בתשס"ח (חוק התקשורת (בזק ושידורים) (תיקון מס' 40), התשס"ח-2008 (ספר החוקים 2153 (תשס"ח) 518)) על רקע

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

רת"ק 16-07-20801 בורגר "black bar'n" נ' דיאמנט

"תופעת ההפצה ההמונית של הודעות פרסומת בלתי רצויות באמצעות רשתות תקשורת (לרבות באמצעות דואר אלקטרוני, הודעת SMS ופקסימיליה) המכונה 'spam'", אשר "הפכה בשנים האחרונות למטרד ציבורי כלל-עולמי, והיקפה מצוי במגמת עלייה חדה" (הצעת חוק התקשורת (בזק ושידורים) (תיקון מס' 33), תשס"ה-2005 (דברי ההסבר להצעת החוק, בעמ' 886). בדברי ההסבר להצעת החוק נאמר עוד (שם), כי "תופעת ה-spam מעוררת בעיות במישורים שונים, ובהן – בעיות של אבטחת מידע, חדירה למחשבים בלא היתר והפצת וירוסים, פגיעה בפרטיותו של המשתמש ברשת והטרדתו, פגיעה בהתפתחותו של המסחר האלקטרוני ופגיעה בעסקים בשל אבדן זמן והשקעת משאבים". בע"מ 7744/10 המוסד לביטוח לאומי נ' מנגל (2012) ציינה המשנה לנשיא נאור, כי "מעבר למטרד שבהצפת תיבת הדואר יש לפנייה לאנשים גם נגיעה לתחום ההגנה על הפרטיות" (פסקה 5 לחוות דעתה) [רע"א 2904/14 זיו גלסברג נ' קלאב רמון בע"מ (27.07.2014)]

8. סעיף 30א(ב) לחוק הנ"ל קובע מפורשות כי :

"לא ישגר מפרסם דבר פרסומת באמצעות פקסימיליה, מערכת חיוג אוטומטי, הודעה אלקטרונית או הודעת מסר קצר, בלא קבלת הסכמה מפורשת מראש של הנמען, בכתב, לרבות בהודעה אלקטרונית או בשיחה מוקלטת"

לעניין דרישת ההסכמה אפנה אף לדברים שנאמרו ברע"א 1954/14 אילן חזני נ' שמעון הנגבי (סיתונית מועדון דאיה ורחיפה במצנחים) (04.08.2014) :

החוק קובע כלל ברירת מחדל שלפיו חל על "מפרסם" איסור לשלוח "דבר פרסומת" (כהגדרתם בסעיף 30א(א) לחוק) לנמען שלא נתן הסכמתו לכך קודם לכן, בכפוף לחריגים המפורטים בסעיף 30א(ג) לחוק. גם במצבים שבהם נתן הנמען את הסכמתו, החוק מקנה לו זכות להודיע בכל עת על ביטול ההסכמה שנתן, שאז האיסור לשלוח דברי פרסומת ישוב על כנו.

9. במקרה דכאן, בית המשפט קבע לאחר שהתרשם מן הצדדים ומן הראיות אשר הוצגו בפניו, כי המבקשת לא קיבלה הסכמה מפורשת מראש מהמשיב לקבלת דברי הפרסומת, ובדין עשה כן. אין די בעצם מסירת הפרטים למפרסם כדי להוות הסכמה לקבלת דברי פרסומת כטענת המבקשת. שכן אף החריג הקבוע בסעיף 30א(ג)(1) לחוק קובע כי הסכמה יכול שתינתן אם: "הנמען מסר את פרטיו למפרסם במהלך רכישה של מוצר או שירות, או

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

רת"ק 16-07-20801 בורגר "black bar'n' burgr נ' דיאמנט

במהלך משא ומתן לרכישה כאמור, והמפרסם הודיע לו כי הפרטים שמסר ישמשו לצורך משלוח דבר פרסומת מטעמו.. מכאן נמצאנו למדים, כי על המפרסם לקבל להודיע על כך לנמען אשר צריך ליתן הסכמתו לקבלת דברי הפרסומת, ובענייננו בית המשפט קבע כי לא נעשה כן.

10. בית המשפט קבע אפוא קביעות עובדתיות ובכלל זה קיבל את גרסת המשיב, כי הוא לא נתן הסכמתו למשלוח דברי פרסומת ולא חתם על הסכמה כזו. בעניין זה, נזכיר מושכלות ראשונים, כי כאשר מדובר בקביעות עובדתיות שקבע בית המשפט על סמך התרשמותו מן הצדדים, הרי ערכאת הערעור לא תיטה להתערב בהן [ראו: רע"א 2366/13 דוד פור חביבולה נ' המוסד לביטוח לאומי (14.07.2013)].

11. אשר על כן דין הבקשה להידחות.

מאחר ולא התבקשה תגובת המשיב אין צו להוצאות.

הפיקדון על פירותיו יושב למבקשת.

ניתנה היום, כ"ו אלול תשע"ו, 29 ספטמבר 2016, בהעדר הצדדים.

יעל רז-לוי, שופטת